ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ — ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ — ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2285
ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΝ ΑΣΤΡΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΠΡΟ 200 ΕΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ

Θεωρήσατε τὸν μέγαν αὐτὸν ἀστέρα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ στερεώματος. Συλλογίσθητε πρῶτον, πῶς ἐφάνη ἔν σκεῦος πλῆρες φωτός: «εἰς τὴν ἐκλογήν».

Τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, ἐγὼ ἐν μέρει τὴν ὁμοιάζω μὲ ἐκεῖνο τὸ φῶς, ὁποὺ ἀναβρύει ἔσωθεν, ὡσὰν εἰς τὰ αὐτόφωτα ἄστρα τῶν ἀπλανῶν, ὄχι ὡσὰν ἐκεῖνο τῶν πλανητῶν τῶν ἑτεροφώτων, οἱ ὁποῖοι ὅλον τὸν φωτισμὸν τὸν δέχονται ἔξωθεν. Περιήστραψε, ναί, καὶ αὐτὸν ὁ νοητὸς ἥλιος διατρίβοντα εἰς τὴν γῆν, καὶ τοῦ ἐπλήρωσε τὸν νοῦν μὲ ἐκείνην τὴν κραταιὰν καὶ δραστήριον κλῆσιν τῆς ἀποστολικῆς ἀξίας καὶ χάριτος, μὲ τὴν ὁποίαν περιελάμφθησαν καὶ οἱ λοιποί· αὐτὸς ὅμως καὶ πρὸ τοῦ φωτισμοῦ ἐκείνου ἄρξισὲν ἀφ' ἑαυτοῦ τρόπον τινὰ νὰ ὠδίνη αὐτὸ τὸ φῶς.

Πεπαιδευμένος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ γράμματα ἐκεῖνα «τὰ μόνα δυνάμενα φωτίσαι εἰς σωτηρίαν», κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, αὐτὰ ἐσπούδασε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, αὐτὰ ἐμελέτα μὲ ἐπιμελῆ καὶ πρόθυμον ἔρευναν, αὐτὰ ἐφιλοκρινοῦσεν εἰς βάθος καὶ σηκώνων ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ παραπέτασμα τῶν φρενῶν, ἔφθασε καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ του νὰ ἴδῃ φανερωμένον εἰς τὸν καιρόν του Ἐκεῖνον ὁποὺ ἐζήτει ἀπὸ τόσους χρόνους.

Εὐθὺς τρέχει, εὐθὺς ἀκολουθεῖ τὸν Χριστὸν καὶ ἀναγγέλλει τὸ εὐτυχὲς εὕρημα εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸν ἴδιον Σίμωνα. «Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν!».

Ἐκεῖνο τὸ «Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν» δείχνει καθαρά, πῶς ἡ ψυχὴ τοῦ μεγάλου Ἀνδρέου, μὲ τὴν ἐπιμελῆ καὶ ἄπαυστον μελέτην καὶ ἔρευναν τῶν θείων γραφῶν, αὐτὸν τὸν Μεσσίαν ὡς παρόντα σχεδὸν τὸν ἐτεκμαίρετο, ὡς παρόντα τὸν ἤλπιζε. «Τοῦτο ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης». Τοῦτο θέλω νὰ στοχασθῆτε, πῶς ὁ Πρωτόκλητος, τὴν πρώτην κλῆσιν εἰς τὴν κλῆσιν του, καὶ τὴν πρώτην ὁρμήν, καὶ τὴν πρώτην ἔνδοσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀποστολικῆς χάριτος τὴν ἔλαβεν οἴκοθεν, τὴν ἔλαβεν ἀφ' ἑαυτοῦ του. Πυρσός, ὁποὺ ἄρχισε νὰ λαμβάνῃ τοὺς πρώτους φωτισμοὺς ἀπὸ λόγου του. Ἀστήρ—καθὼς ἔλεγον—ἐν μέρει αὐτόφωτος. Ἀπόστολος, ὄχι πρωτόκλητος, ἀμμὴ καὶ αὐτόκλητος, καὶ μάλιστα, ἂν ἐξετάσετε μὲ ἀκρίβειαν, διὰ τοῦτο πρωτόκλητος, διότι αὐτόκλητος.

Δὲν εἶναι πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον παραστατικὸν τάχους καὶ ὀγληγορότητος, ὁποὺ νὰ μὴ τὸ μετεχειρίσθησαν αἱ θεῖαι Γραφαί, καὶ ἀπὸ τὰς Γραφὰς οἱ θεῖοι Πατέρες, διὰ νὰ μᾶς δώσουν νὰ καταλάβωμεν τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἔδραμον οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι, διὰ νὰ κηρύξουν εἰς τὰ ἔθνη τὸ Εὐαγγελικὸν οὐράνιον κήρυγμα.. Μᾶς τοὺς ἐπερίγραψαν μὲ τὰς νεφέλας, ὁποὺ βιαζόμεναι ἀπὸ τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων, δὲν κινοῦνται, ὄχι, ἀλλὰ πετοῦν. «Τίνες οἷδε, ὡς νεφέλαι πέτανται;». Τέλος, μᾶς τοὺς ἐσύγκριναν μὲ τοὺς ἀστέρας, οἱ ὁποῖοι, ἀκάματοι καὶ εἰς τὸν δρόμον τους καὶ εἰς τὸν φωτισμόν τους, περιοδεύουσι τὴν γῆν ὅλην, καὶ τὴν φωτίζουσιν: «Οἱ ἀστέρες, οἱ Ἄγγελοι τῶν Ἐκκλησιῶν εἰσίν», ὁποὺ θέλει νὰ εἰπῇ, οἱ Ἀπόστολοι. Ἀπὸ ὅλας τὰς εἰκόνας, μεταχειριζόμενος ἐγὼ τὴν νεφέλην καὶ τὸν ἀστέρα, καὶ ἀπὸ τὰς δύο συνθέτοντας μίαν, λογιάζω πῶς ἠμπορῶ καὶ νὰ λάβω καὶ νὰ δώσω κάποιαν ἰδέαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Πρωτοκλήτου, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἠπλώθη εἰς τόσα μέρη, καὶ ἐφώτισε τόσα ἔθνη· ἡ νεφέλη μοὶ χαρίζει τὴν ἁπλωσιν, ὁ ἀστὴρ τὸ φῶς· καὶ ἡ νεφέλη περὶ τὸν ἀστέρα, καὶ ὁ ἀστὴρ ἐν τῇ νεφέλῃ, ἐξηγοῦσιν ὁμοῦ τοῦ Πρωτοκλήτου τὴν ἀποστολικὴν ὁρμὴν καὶ ὀξύτητα.

Ὁ Πρωτόκλητος, ἀκολουθῶν τὸν Ἰησοῦν γίνεται «ἁλιεὺς ἀνθρώπων»

Ἠξεύρετε διατί προέκρινα νὰ παρομοιάσω τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἀνδρέου μὲ τὸ ἄστρον τὸ νεφεληφόρον, μὲ τὸ νέφος τὸ ἀστεροφόρον; Διότι εἰς τὸ ἄστρον μόνον βλέπω φῶς, ἀμμὴ δὲν διακρίνω κίνησιν· εἰς τὸ νέφος διακρίνω κίνησιν μὰ δὲν βλέπω φῶς· ἀλλ' εἰς τὸ ἔναστρον νέφος ἔχω καὶ τὴν κίνησιν καὶ τὸ φῶς ἡνωμένα· ἔχω κίνησιν εἰς ἕν πρᾶγμα, ὁποὺ βλέπω ὅτι φεγγοβολεῖ· ἔχω φῶς εἰς ἓν πρᾶγμα, ὁποὺ διακρίνω ὅτι κινεῖται· καὶ ἔχω τὸ αὐτὸ ἓν σῶμα, τὸ ὁποῖον κινεῖται μὲ δύναμιν, καὶ φωτίζει μὲ χάριν.

Ὦ ἰδέα ἀκριβής, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, καὶ πλήρης, διὰ νὰ ἐννοήσωμεν μὲ τελειότητα τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου τὴν φωτοσφόρον περίοδον ἢ τὸν περιοδικὸν φωτισμόν: «ὡς ἀστὴρ ἐστήματα, καὶ σκεπάζει ὄχι ἕνα ἀλλὰ πολλοὺς ὁρίζοντας· ὄχι ἕν, ἀμμὴ διάφορα κλίματα· ὄχι μίαν, ἀλλὰ πολυαρίθμους ἐπαρχίας· ὄχι μίαν, ἀλλὰ ἀναριθμήτους πόλεις καὶ χώρας καὶ περιέρχεται καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ στηρίζεται καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ περιτρέχει καὶ τὴν ξηράν, καὶ διαπλέει καὶ τὴν θάλασσαν. Ἐδῶ εἰς τὸ Αἰγαῖον, τὴν Προποντίδα, τὸν Ἰόνιον καὶ ὅσα χωρία εἶναι παραθαλάσσια· ἐκεῖ εἰς τὴν Παλαιστίνην, τὴν Βιθυνίαν ὅλην, τὴν Θράκην ὅλην, τὴν Θεσσαλίαν ὅλην, τὴν Ἑλλάδα ὅλην, καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἀχαΐας, καὶ τὰ ἕως τὴν Πελοπόννησον. Πόσαι πόλεις! Ἡ Ἀμνισός, ἡ Τραπεζοῦς, ἡ Λαζική, ἡ Ἔφεσος, ἡ Νίκαια. ἡ Νικομήδεια, ἡ Χαλκηδών, ἡ Ἡράκλεια, ἡ Ἀμαστρις, ἡ Σινώπη, ἡ Νεοκαισάρεια, τὰ Σαμόσατα, ἡ Σεβαστούπολις, αἱ Πάτραι, τὸ Βυζάντιον τοῦτο, τὸ τότε Βυζάντιον· ὅλαι αἱ πολιτεῖαι ἐπίσημοι καὶ μεγάλαι, ὁποὺ δροσίζονται καὶ φωτίζονται, ὡσὰν ἀπὸ μίαν νεφέλην πολύφωτον, ἀπὸ τοῦ μεγάλου Ἀνδρέου τὸ κήρυγμα. Πόσα ἔθνη! Ἀλβανοί, Ἀβασγοί, Ζεκχοί, Βοσπορινοί, Χερσονησῖται... Τίς δύναται πρὸς ἀκρίβειαν νὰ τὰ ἀριθμήσῃ; Ὅλα ἔθνη ἑτερόδοξα εἰς τὰς θρησκείας, διεστῶτα καὶ τοὺς νόμους, ἀλλόκοτα εἰς τὰ φρονήματα, διαφορετικὰ εἰς τὰ ἤθη, ἀνόμοια εἰς τὰς γλώσσας· πλὴν ὅλα ἔθνη σύμφωνα εἰς τὸ μῖσος τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅμοια εἰς τὴν λύσσαν, ἴσα εἰς τὴν ἀπανθρωπίαν καὶ ἀγριότητα· καὶ ὅλα ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὡς ἀστροστόλιστος νεφέλη, ὁ Ἀνδρέας, κατάξηρα καὶ τυφλὰ εἰς τὸν αὐχμὸν καὶ εἰς τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας καὶ τὰ ἐζωογόνησε καὶ τὰ περιέλαμψε μὲ τὰς ἐπιρροὰς τῆς οὐρανίου διδασκαλίας.

Καὶ μὲ πόσους κόπους νομίζετε; μὲ πόσους ἀγῶνας; μὲ πόσους κινδύνους, μὲ πόσα πάθη, καὶ περιῆλθε τὰ τόσα καὶ τόσα ἔθνη καὶ τὰ ἐφώτισεν; Ἂν ἠκούσατε ποτὲ νὰ ἐστάθησαν ἔθνη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν δυσμενῆ εἰς τὸν ἥλιον, καὶ πολέμια, ὁποὺ τὸν ἔβλεπον, ὅταν ἀνέτελλε, μὲ ἀγριότητα καὶ τὸν ἐβλασφημοῦσαν μὲ ὕβρεις, καὶ τὸν ὑπεδέχοντο μὲ πετροβολισμοὺς καὶ μὲ τοξεύματα, εἴπατε πῶς εἶναι τοῦτο μικρὸν παράδειγμα, διὰ νὰ παραστήσῃ τοὺς μεγάλους διωγμοὺς καὶ τοὺς ἀνυποφορήτους πολέμους, μὲ τοὺς ὁποίους εἰς κάθε μέρος τὰ τόσα καὶ τόσα ἔθνη κατέτρεχον τὸν Ἀνδρέαν, τὸν φωτιστήν τους.

Ἀλλὰ τί διὰ τοῦτο; ἐκεῖνοι τὸν ἐδίωκον καὶ αὐτὸς μὲ Ἀποστολικὴν ἀνοχὴν τοὺς ὑπέμενεν! Ἐκεῖνοι ὕβριζον καὶ ἐβλασφήμουν, αὐτὸς ηὔχετο καὶ ηὐλόγει! Ἐκεῖνοι ἐπλήγωναν καὶ ἐβασάνιζαν, αὐτὸς τοὺς περιεποιεῖτο καὶ τοὺς ἠσπάζετο! Ἐκεῖνοι τοῦ κατέκοπτον μὲ τὰς ἀπανθρώπους αἰκίας καὶ μάστιγας τὰς σάρκας καὶ αὐτὸς τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν ρωννύμενος, καὶ τοὺς ἐπεσκέπτετο μισοῦντας, καὶ τοὺς ἐθεράπευε κάμνοντας· ἐκεῖνοι ἀνηλεῶς τοῦ ἠκρωτηρίαζον τὰ μέλη, καὶ αὐτὸς τοὺς ἔφερνεν εἰς τὴν εὐαγγελικὴν ὁλοκληρίαν καὶ ὁλομέλειαν, καὶ τοὺς ἔκαμνε μέλη τοῦ Χριστοῦ! Ἐκεῖνοι τέλος πάντων, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν τὸν ἀνέβασαν, καὶ αὐτὸς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνοίγοντας ἓν χεῖλος οὐράνιον, ὡσὰν ἐπάνω ἀπὸ ὑψηλὴν καθέδραν, τοὺς παρέδιδε τῆς εὐσεβείας τὸ μάθημα, καὶ τοὺς ἔκαμνε μαθητὰς τοῦ Ἐσταυρωμένου!

Καὶ ὅμως ἕως τώρα ἔτρεχεν ἄσημος καὶ ἠμελημένη εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὡσὰν ἀνδριὰς σχεδὸν ἀπερριμμένος ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ ἀπὸ τὴν παλαιότητα, τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου ἡ ἑορτή. Ἡ ἐκκλησία ἀληθινὰ ἐξ ἀρχῆς μὲ ἀκολουθίαν δοξολογίας μεγάλης τὴν ἐλάμπρυνε, καὶ μὲ γλυκυτάτους ὕμνους τερπνοτάτων ἀσμάτων τὴν ἐφαίδρυνεν· ἄλλ' εἶχε λείψει, δὲν ἠξεύρω πῶς, ἀπὸ αὐτὴν ἐκεῖνο τὸ ἐξωτερικὸν εἶδος τῆς παρρησίας καὶ τῆς λαμπρότητος, τὸ ὁποῖον, ὡσὰν ἕνα σῶμα εὐπρεπές, προσθέτει χάριν καὶ εἰς τὰς ἱερὰς τελετάς, καὶ αὐξάνει μὲ τὴν πανηγυρικὴν ἐπίδειξιν τὴν ἐσωτερικὴν εὐφροσύνην τοῦ πνεύματος. Καὶ ἐτελεῖτο λοιπὸν μία ἑορτή, διὰ νὰ εἴπω ἔτσι ἀνέορτος, καὶ μία πανήγυρις ὄχι πανηγυρική, τὴν ὁποίαν τὸ πλῆθος τῶν περισσοτέρων Χριστιανῶν μόλις τὴν διέκριναν ἀπὸ τὰ ὀψάρια, ὁποὺ ἀπληστότερα ἔτρωγαν, καὶ ἀπὸ τὰ μελίπαστα κολλύρια, ὁποὺ κατὰ συνήθειαν ἐπικρατήσασαν εἰς τρυφὴν ἐγεύοντο. Καὶ τοῦτο ποῦ; μέσα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν! ἐδῶ, ὁποὺ ὁ μέγας οὗτος Ἀποστολος μὲ τόσην καρποφορίαν ἔσπειρε τὸν εὐαγγελικὸν σπόρον τῆς πίστεως...

Σήμερον ἀποκατεστάθη ἡ δικαιοτάτη ἑορτή. Ἀπέλαβε τὴν ἀξιόχρεον εὐχαριστίαν ὁ ἑορταζόμενος· σήμερον ἐφανέρωσαν τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην οἱ ἑορτασταί. Τιμᾶται μὲ τὴν ἐπίσημον τελετὴν λαμπρᾶς πανηγύρεως ὁ Πρωτόκλητος φίλος τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ἡ πρώτη μετὰ τὴν πρώτην ἀρχή, τὸ πρῶτον μετὰ τὸ πρῶτον θεμέλιον. «Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν».

Πῶς συνετελέσθη εἰς Ἀγγλίαν μία εἰρηνικὴ ἐπανάστασις ἀπὸ τὸ Ἐργατικὸν κόμμα

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΑΤΤΛΗ ΤΕΩΣ ΒΡΕΤΑΝΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αἱ μεγάλαι ἀλλαγαὶ αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν κοινωνικὴν διάρθρωσιν τῆς Βρετανίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καὶ ἐντεῦθεν ὀφείλονται, τόσον εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν πόλεμον, ὅσον καὶ εἰς ἄλλα αἴτια, τὰ ὁποῖα ὑφίσταντο μὲν ἀπὸ καιροῦ, ἀλλὰ τῶν ὁποίων τώρα ηὐξήθη ἡ ἐπίδρασις.

Πρῶτον ἐσημειώθη κατάργησις τῶν ταξικῶν διακρίσεων, ὀφειλομένη εἰς τὴν οἰκονομικὴν νομοθεσίαν, ἡ ὁποία εἶχε τάσιν πρὸς δικαιοτέραν κατανομὴν τοῦ πλούτου. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δελτίου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου περιώρισε τὴν σπατάλην τῶν πλουσίων καὶ ἀνύψωσε τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τῶν πτωχῶν.

Ἡ πλήρης ἀπασχόλησις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κινητοποίησιν ὅλων δι' ἐργασίαν ἐθνικῆς σημασίας. Δὲν ὑπῆρχε θέσις διὰ τοὺς ἀργόσχολους οὔτε ἐξυπηρέτησις διὰ τὰ ἄτομα. Ἡ συνέχισις τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως μετὰ τὸν πόλεμον ἐμείωσε τὴν προσφορὰν τῆς ἐργασίας τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν. Οἱ πλούσιοι ἤρχισαν νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ νοικοκυριό, ἐνῷ οἱ ἐργάται ἀπέκτησαν ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα.

Ἡ ἐξαφάνισις τῆς μαζικῆς ἀνεργίας ἡ τῆς ὑποαπασχολήσεως ἐδημιούργησεν ἐπανάστασιν εἰς τὴν ζωὴν τῶν πτωχῶν. Ἡ ἵδρυσις τοῦ Κράτους Εὐημερίας ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τῆς Ἐργατικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἐβασίσθη ἐπὶ θεμελίων τὰ ὁποῖα εἶχον ἤδη τεθῆ. Ὁ νόμος περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁ ὁποῖος σκοπὸν εἶχε νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰ διάφορα ἀτυχήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται οἱ ἄνθρωποι, συνεκέντρωσε καὶ ἐπεξέτεινε διαφόρους προηγηθείσας νομοθεσίας. Παρέχει ἰατρικὴν περίθαλψιν, προστασίαν γήρατος, τῆς μητρότητος, τῆς χηρείας, τῆς ἀνεργίας, ἐπιδόματα εἰς τὰ ὀρφανὰ καὶ ἐπιδόματα εἰς περιπτώσεις θανάτου.

Πρὸ 50 περίπου ἐτῶν ἐφηρμόσθησαν αἱ συντάξεις γήρατος καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις κατὰ τὸ γερμανικὸν πρότυπον. Αἱ νέαι προτάσεις ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Συνασπισμοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου, ἡ ὁποία ἀνέθεσεν εἰς τὸν Λόρδον Μπέβεριτζ τὴν κατάστρωσιν ἑνὸς βασικοῦ σχεδίου. Τοιουτοτρόπως ἡ ἀντικατάστασις της συλλογικῆς ἀντὶ τῆς ἰδιωτικῆς προνοίας ἔναντι τῶν ἀτυχημάτων ἔγινε τώρα ἀποδεκτὴ ὡς ἕνα ἀναπόσπαστον μέρος ἑνὸς συγχρόνου Κράτους.

Ἐπαναστατικώτερον ὑπῆρξε τὸ πρόγραμμα τῆς Δημοσίας Ὑγείας. Ὁ πόλεμος ἐφανέρωσε πόσον πολλαὶ ἀσθένειαι ἠδύναντο νὰ ἀποφευχθοῦν καὶ τὰ οἰκονομικὰ ἔξοδα ποὺ συνεπήγοντο. Ἡ πρόνοια διὰ τὴν κατ' οἶκον καὶ εἰς νοσοκομειακὰ ἱδρύματα περίθαλψιν, ἄνευ καταβολῆς χρημάτων ὑπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἐσημείωσε μίαν νέαν ἀπαρχήν. Ἡ κρατικὴ πρόνοια ἀποτελεῖ τώρα δικαίωμα ὅλων. Ἡ κατωτέρα μέση τάξις εὐηργετήθη πολύ, διότι ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ δι' αὐτὴν ὁ φόβος μιᾶς οἰκονομικῆς κρίσεως ὀφειλομένης εἰς μίαν ἀσθένειαν καὶ εἰς τὰς δαπάνας ποὺ συνεπάγεται. Ἀναμφιβόλως οἱ ἄνθρωποι εἶναι τώρα περισσότερον ὑγιεῖς. Τοῦτο ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὸν πόλεμον. Ἡ ἔλλειψις τροφίμων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, καθὼς καὶ μετὰ αὐτόν, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς πολλοὺς νὰ κάμουν μίαν ὑγιεινὴν δίαιταν. Αὐτὸ τὸ βλέπει κανεὶς εἰς τὰ παιδιὰ καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ βρέφη.

Ὁ νόμος περὶ Παιδείας τῆς Κυβερνήσεως Συνασπισμοῦ ἔκαμεν εὐρυτέραν τὴν βάσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Τὰ Πανεπιστήμια δὲν ἔχουν μόνον πλουσίους, ὅπως ἄλλοτε, ἀλλὰ καὶ σπουδαστὰς προερχομένους ἐκ τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Ἐπίσης παρατηρεῖται μεγάλη χαλάρωσις τῶν κοινωνικῶν διακρίσεων. Εἰς τὴν ἐμφάνισιν λ.χ. ἔπαψε νὰ ὑφίσταται ἐκεῖνο ποὺ ἐκαμνε ἄλλοτε τὴν ἐργατικὴν τάξιν νὰ διακρίνεται ἀπὸ τὰς ἄλλας. Τὰ σπίτια τὰ ὁποῖα κτίζονται ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν ἔχουν τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς μικροῦ σπιτιοῦ μέσης τάξεως, κατ' ἀντίθεσιν μὲ τὰς προπολεμικὰς ἐργατικὰς κατοικίας αἱ ὁποῖαι ἐστεροῦντο οὐσιωδῶν ἀνέσεων. Τώρα τὸ μπάνιο ἀποτελεῖ ἀνάγκην καὶ ὄχι πολυτέλειαν. Ἐν τούτοις, δὲν μποροῦμε νὰ ἰσχυρισθῶμεν τὰ ὅτι πράγματα εἶναι ὅπως ἔπρεπε νὰ εἶναι. Ἐξετάζουσα τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἡ Κυβέρνησις εὗρεν ὅτι ἦτο ἀποτέλεσμα δύο γεγονότων, τῶν βομβαρδισμῶν καὶ τῆς ἀμελείας τῶν παρελθόντων γενεῶν.

Ἐνδιαφέρουσαν μεταπολεμικὴν ἀνάπτυξιν ἀπετέλεσεν ἡ δημιουργία νέων πόλεων. Ἀντὶ νὰ ἐπεκτείνωνται τὰ προάστεια καὶ διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ συνεχὴς ἐπέκτασις τῶν μεγάλων πόλεων ποὺ συνεπάγεται μακρυνὰς διαδρομὰς διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ κέντρον, πολλαὶ πόλεις δημιουργοῦνται, σχεδιάζονται δὲ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον αὐτάρκεις κοινότητας καὶ ὄχι ἁπλῶς κοιτῶνας ἐργατῶν.

Ἔχουν τὰς βιομηχανίας των καὶ τὰ δημοτικά των κέντρα δὲν ὑφίσταται δὲ διαχωρισμὸς τῶν τάξεων. Ἕνα ἄλλο ἀποτέλεσμα τῶν ὑψηλοτέρων ἡμερομισθίων καὶ τῶν ὀλιγωτέρων ὡρῶν ἐργασίας εἶναι αἱ μεγαλύτεραι εὐκαιρίαι πρὸς ψυχαγωγίαν. Τὰ περισσότερα σπίτια διαθέτουν συσκευὰς ραδιοφώνου καὶ τηλεοράσεως. Τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη θεωροῦνται ὡς μία εἰρηνικὴ ἐπανάστασις. Εἰρηνικὴ διότι ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ δημοκρατικῶν μεθόδων καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν ὅλων τῶν τάξεων δι' ἀλλαγάς, αἱ ὁποῖαι βασίζονται εἰς μίαν εὐρυτέραν ἀρχὴν κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Ζήτημα ὀλίγων ἐτῶν τὸ ταξίδι στὴ Σελήνη

Αἱ ἐργασίαι τῶν Ρώσσων ἐπιστημόνων

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΟΡΥΦΟΡΩΝ

ΜΟΣΧΑ (Ἰδ. ὑπηρ.). Οἱ σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες θεωροῦν, ὅτι ἡ δημιουργία ἐπιβατικῶν πυραύλων καὶ κατοικουμένων σπούτνικ εἶναι ζήτημα, τὸ ὁποῖον θὰ λυθῇ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἐτῶν. Θεωροῦν ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Γῆν δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἀέρος.

Ἡ λύσις τῶν προβλημάτων τῆς ἀκινδύνου πτήσεως ἐπὶ τοῦ πυραύλου καὶ τῆς καθόδου τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατασκευὴν κατοικουμένων σπούτνικ. Θὰ ἀποκατασταθῇ τακτικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν κατοικουμένων δορυφόρων καὶ τῆς Γῆς, διὰ τὴν μεταφορὰν εἰς τοὺς δορυφόρους ἐγκαταστάσεων, ὁλικῶν καὶ ἀνθρώπων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ πληρώματος τῶν σπούτνικ.

Ἡ πτῆσις ἀπὸ τῆς Γῆς πρὸς τὸν σπούτνικ θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιῆται διὰ πυραύλων, ἡ δὲ κάθοδος εἰς τὴν Γῆν, διὰ δόλ—πλανὲ ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας, σχεδὸν ἄνευ καταναλώσεως καυσίμων. Ἕνας τέτοιος ἐπηνδρωμένος δορυφόρος τῆς Γῆς, καθωρισμένης τροχιᾶς, μὲ αὐτόνομον πηγὴν ἐνεργείας καὶ ἀποθηκευμένα συστατικὰ καυσίμων, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐνδιάμεσος σταθμὸς διὰ τοὺς ἐπιβατικοὺς πυραύλους τοὺς προωρισμένους διὰ πτήσεις πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τοὺς πλανήτας.

Αἱ διεξαχθεῖσαι τὸν τελευταῖον καιρὸν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἔρευναι εἰς σημαντικὸν βαθμὸν ἀπεσαφήνισαν τὸ πρόβλημα αὐτό. Ἔχουν μελετηθῇ καλῶς αἱ δυνατότητες πτήσεως πρὸς τὴν Σελήνην, διαγραφῆς περιστροφῆς πέριξ αὐτῆς καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Γῆν, αἱ δυνατότητες περιοδικῶν πτήσεων περὶ τὴν Σελήνην καὶ τῆς μετατροπῆς τῶν πυραύλων εἰς μόνιμον δορυφόρον τῆς Σελήνης.

Αἱ πρῶται πτήσεις πρὸς τοὺς πλανήτας καὶ πρὸς τὴν Σελήνην πρέπει νὰ γίνουν διὰ κοσμικῶν πυραύλων αὐτομάτου διευθύνσεως—τῶν πυραύλων ἀνιχνευτῶν. Μόνον ἀφοῦ συγκεντρωθοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι διὰ τὰς συνθήκας τῶν πτήσεων εἰς τὸ κοσμικὸν διάστημα, θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐμφάνισις πληρώματος ἐπὶ τῶν κοσμικῶν πυραύλων αὐτομάτου διευθύνσεως.

Ὁ Εὐγένιος Φιοντόρωφ, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ, ἐδήλωσεν ὅτι ὑπῆρξαν σημαντικὰ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐξαπολύσεως τεχνητῶν δορυφόρων, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὸ διάστημα,

«Σήμερον — εἶπεν — ἔχουν γραφῆ ἤδη ὄχι ὀλιγώτερα τῶν 100 ἐπιστημονικῶν ἄρθρων, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ δοθῇ ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν εἰκὼν τῆς μεγάλης σημασίας τῶν νέων ἀποκτηθέντων ἀποτελεσμάτων.

Δυνάμεθα μόνον νὰ τονίσωμεν ὅτι τώρα κατὰ πρῶτον ἀπεκτήθησαν ἀκριβεῖς πληροφορίαι περὶ τῆς δομῆς τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῆς πλησιεστέρας πρὸς τὴν Γῆν περιοχῆς τοῦ κοσμικοῦ διαστήματος.

Ἐὰν προηγουμένως ἐθεωρεῖτο ὅτι τὸ ὅριον τῆς ἀτμοσφαίρας κεῖται εἰς ὕψος 1.000 χιλιομέτρων, τώρα κατέστη σαφὲς ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς ἐκτείνεται μέχρι δύο καὶ ἴσως καὶ μέχρι τριῶν χιλιάδων χιλιομέτρων ὑπεράνω τῆς Γῆς.

Ἐλήφθησαν ἀπολύτως νέα στοιχεῖα περὶ τῆς ἰδιοτύπου κοσμικῆς ἀκτινοβολίας, ἡ ὁποία ὑφίσταται εἰς τὴν περιοχήν, ἡ ὁποία περιβάλλει τὴν γηΐνην σφαῖραν. Ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἰονόσφαιρα ἐκτείνεται εἰς σημαντικῶς μεγαλύτερον ὕψος, ἡ δὲ πυκνότης τῶν ἰόντων πίπτει πολὺ βραδύτερον ἢ ὅπως θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς πρότερον.

Σήμερον ἔχει ἐπεξεργασθῆ καὶ ἀναλυθῆ ἕνα μικρ